

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อศึกษาความต้องการและการตอบสนองความต้องการที่ได้รับของครอบครัวขณะผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นคืนชีพที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสงขลา นครินทร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นครอบครัวผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยฉุกเฉิน หอผู้ป่วยแผนกอายุรกรรม แผนกศัลยกรรม แผนกกระดูกและข้อ และแผนกสูติรีเวช เลือกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 63 คน เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2549 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลส่วนบุคคลและแบบประเมินสภาพของผู้ป่วย แบบสอบถามความต้องการและการตอบสนองความต้องการที่ได้รับของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความต้องการ เท่ากับ .85 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการตอบสนองความต้องการที่ได้รับเท่ากับ .93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบวิลคอกซอน (The Wilcoxon signed-rank test) (Polit & Beck, 2004)

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการสูงสุดในด้านข้อมูล รองลงมาคือ ด้านอารมณ์ ด้านจิตวิญญาณ และด้านร่างกาย ตามลำดับ
2. กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตอบสนองความต้องการที่ได้รับโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตอบสนองความต้องการที่ได้รับสูงสุดในด้านข้อมูล รองลงมาคือ ด้านจิตวิญญาณ ด้านอารมณ์ และด้านร่างกาย ตามลำดับ
3. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความต้องการและการตอบสนองความต้องการที่ได้รับของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ความต้องการมากกว่าการตอบสนองความต้องการที่ได้รับของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งโดยรวมและรายด้าน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการบริการพยาบาล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านการปฏิบัติการพยาบาล จากผลการศึกษาสามารถนำไปใช้พัฒนาการช่วยเหลือให้ครอบครัวได้รับการตอบสนองตามความต้องการที่แท้จริงขณะผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นคืนชีพ ควรมีการกำหนดเป็นแนวปฏิบัติของทีมช่วยฟื้นคืนชีพ ในการดูแลครอบครัวขณะผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นคืนชีพ โดยทีมช่วยฟื้นคืนชีพอาจมอบหมายให้พยาบาลหัวหน้าเวร คอยดูแลช่วยเหลือครอบครัวเกี่ยวกับการให้ข้อมูลเป็นระยะ การประทับประคองจิตใจและการจัดหาสถานที่นั่งพักขณะครอบครัวรออยู่ด้านนอก สำหรับการแจ้งผลการช่วยฟื้นคืนชีพควรเป็นหน้าที่ของแพทย์ โดยพยาบาลควรอยู่กับครอบครัวและดูแลช่วยเหลือครอบครัวภายหลังได้รับทราบผลการช่วยฟื้นคืนชีพ

2. ด้านการบริหารการพยาบาล จากผลการศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลในส่วนของการบริหาร ผู้บริหารการพยาบาลควรพัฒนาระบบการดูแลครอบครัว โดยจัดโครงการพัฒนาความสามารถของพยาบาลในการดูแลครอบครัวขณะผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นคืนชีพ พัฒนาด้านความรู้และความเข้าใจถึงความต้องการของครอบครัว และพัฒนาทักษะที่จำเป็น เช่น การสื่อสาร เป็นต้น

3. ด้านการศึกษา สถาบันการศึกษาควรปลูกฝังให้นักศึกษาพยาบาลตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลครอบครัวขณะผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นคืนชีพ ให้ตระหนักในคุณค่า สิทธิ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของครอบครัว เน้นย้ำในการประเมินความต้องการของครอบครัวและดูแลให้ครอบครัวได้รับการตอบสนองตามความต้องการอย่างแท้จริง อีกทั้งควรสอนเนื้อหาและทักษะที่จำเป็นในการดูแลครอบครัวขณะผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นคืนชีพ

4. ด้านการวิจัยทางการพยาบาล จากผลการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาพัฒนารูปแบบการดูแลครอบครัวขณะผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นคืนชีพ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ทั้งผู้ป่วย ครอบครัว แพทย์และพยาบาล เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการให้การดูแลครอบครัวขณะผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นคืนชีพ ได้สอดคล้องกับความต้องการของครอบครัว